

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 62. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137150872288/facsimile.pdf> (tilgået 10. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

hendes Syaske med alle Curiositeterne. Den Æske spiller en stor Rolle; den tager hun altid med, naar hun er i Besøg; den maa frem for Conversationens Skyld og saa bliver alting seet igjennem og gaaer rundt. Jo der ere nydelige Ting. En lille Trillebør med Naalepude paa en Sølvfisk med Hovedvand i, og den lille Alen af et Silkebaand!»

«Ja og Ravhjertet!» sagde *Sophie*, «den lille Napoleon af støbt Jern og saa Officeren, der er klistret paa Bunden; det skal være vor gode Ven i Odense, betroede hun mig sidst.»

«See, hvor smukt Kammerjunkeren har ladet sætte Steengjerde!» sagde den gamle Frue, «og hvor Kirsebærtræerne staae godt! det er en driftig Mand!»

De nærmede sig Haven. Den var i gammel fransk Smag med stive Alleer, Pyramider af Buxbom og hvidmalede Steenfigurer; Satyrer og Gudinder tittede frem fra det Grønne. Nu saae de et høit Taarn med Spær, og snart laae hele den gamle Gaard foran dem. Vandet var ledet ud af de brede Voldgrave, hvor Piletræerne med bøiede Kroner og afblottede Rødder stode i det varme Solskin; en Mængde Karle vare i fuld Beskjæftigelse med at rense Gravene for Dyr, der paa Trillebøre bragtes op paa begge Siderne.

Man kom strax ind i Hovedgaarden; Længer og Udhuse laae til den modsatte Side. En Vrimmel af Hunde styrtede gjøende om Vognen, alle mulige Racer, fra den store danske Hund, som Pariserne kjende, til Forvalterens lille Mops, der havde blandet sig i dette Selskab. Her stod Mynden med sine alenlange Been, og Grævlingehunden med de smaa korte; alle Nuancer saae man, og hver havde sin egen melodiske Gjøen. Et Par Paafugle med udbredte brogede Haler opløftede paa samme Tid et Skrig, der maatte gjøre Indtryk. Den hele Gaard havde et paafaldende Strøg af Reenlighed; Græsset var luget mellem Stenene, Alt feiet og stillet i en bestemt Orden. Foran Hovedtrappen voxte fire store Lindetræer; fra deres Ungdom bøiede med Kronerne mod hinanden, og derpaa stivtbeskaarne, dannede de to store Æreporte, som nu grønnedes Vaar og Sommer. Til Høire stod paa en opreist Bjelke, der var tilhugget og fornet som en Soile, et smukt malet Dueslag, og rundt om flaggrede og kurrede de brogede Beboere. Høistjerten spredte sin Hale omkap med de skrigende Paafugle, og Kropperten reiste sig paa sine lange Been og brystede sig, som om den med en fornem Mand's Mine vilde byde de Fremmede velkommen.